

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2000

Núm. 19

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet.

Sessió celebrada dia 7 de novembre del 2000, a les 18,00 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) De l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre el Projecte de llei de Pressuposts Generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2001 (RGE núm. 4494/00).

406

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Bones tardes, començam la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, relativa a la tramitació dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2001.

En primer lloc, hi ha substitucions?

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Sí, Margalida Capó en substitució de Pere Palau.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Cecili Buele en substitució de Bosco Gomila.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. MARÍ I TUR:

Joan Marí i Tur substitueix Maria Salom.

LA SRA. DUBÓN I PRETUS:

Maria Lluïsa Dubón en substitució de Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, per tal d'informar sobre el Projecte de llei de Pressuposts Generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2001 (RGE núm. 4494/00).

Passam a tractar la compareixença de l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Damià Pons i Pons, per tal d'explicar els pressuposts de la seva conselleria. Sr. Pons, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Intentaré, en la mesura que sigui possible, ser breu ...

EL SR. PRESIDENT:

Un moment, perdoni, Sr. Conseller. Per favor, deman que totes les persones presents a la sala guardin silenci, perquè, si no, no hi ha manera de poder escoltar les explicacions del Sr. Conseller. Gràcies.

Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Intentaré ser breu, com deia, i començaré dividint el pressupost en tres blocs, un bloc dedicat a educació, i dins aquest bloc hi haurà dos sub blocs, el d'educació universitària i el d'educació no universitària; un altre bloc dedicat a cultura; i un altre dedicat a política lingüística, que serien les tres grans àrees de la conselleria.

El pressupost global d'aquests tres blocs és exactament de 63.072 milions de pessetes, que representen més d'un 40% del pressupost total del Govern i representen, en relació amb els pressuposts de l'any 2000, un 3,8% més, i exactament 2.312 milions de pessetes més. Això es pot desglossar en les quatre àrees que he esmentat abans, concretament a educació no universitària li correspondrien 56.137 milions, a educació universitària 5.815, a cultura 1.350 i a política lingüística 404.

Ara, a fi de ser ordenat i clar en l'exposició del pressupost, si els sembla bé faré un seguiment, direcció general per direcció general, i en cada cas esmentaré allò que podríem dir que són tan les actuacions més rellevants com les partides més rellevants, no entraré a esmentar la lletra petita del que, per dir-ho d'alguna manera, forma part de la gestió ordinària del pressupost i de cadascuna de les direccions generals.

Començaríem, si els sembla, per la Direcció General d'Administració Educativa, d'aquesta direcció general jo esmentaria fonamentalment dues coses, a més d'una altra que en principi té unes partides pressupostàries mínimes però ue són rellevants i que seran impulsades des d'aquesta direcció general, concretament l'entrada en funcionament de l'Institut d'Avaluació i Qualitat Educativa de les Illes Balears, que ja va ser creat per decret, divendres de la setmana passada, pel Consell de Govern, i després també, en el marc d'aquesta direcció general, també s'hi situarà el futur Consell Escolar de les Illes Balears, d'immediata creació, tot just s'hagi aprovat la llei que, en aquests moments, es troba en ponència, si no vaig equivocat. I les dues coses bàsiques d'aquesta direcció general que s'impulsen des d'aquesta direcció general són d'una banda allò que hem anomenat "projecte xarxipèlag", que és un projecte valorat en 2.000 milions de pessetes aproximadament i que la voluntat de la conselleria seria poder-lo dur a terme en un termini de tres anys que consisteix en una informatització molt a fons de tots els centres escolars de les Illes Balears, des del cablejat dels centres fins a la dotació d'equipaments, fins a la creació d'un programa educatiu propi de les Illes Balears per accedir-hi a través d'Internet, introduir-hi mòduls d'educació a distància, etc., etc., és un projecte, jo crec que prou ambiciós, molt ben elaborat, tant per part de l'administració política de la direcció general com pels serveis tècnics d'informàtica de la conselleria, i que, en el cas concret de l'any 2001, pensam fer-hi una inversió de 304 milions de pessetes en aquest projecte Xarxipèlag, d'aquests 304 milions n'hi ha 150 que aniran per a compra d'ordinadors, 70 que aniran per a condicionament d'obres a centres, instal·lació de cablejat, etc., etc., i després un *renting* que ens permetrà assolir un nombre major d'aparells informàtics que si haguéssim de recórrer a la compra, al qual hi destinarem 84 milions de pessetes. Ens agradaria disposar de

més recursos, però aquests són els possibles per a l'any que ve. A més a més, dins aquesta direcció general hi ha tot el que fa referència al desenvolupament del decret de mínims per tal d'anar ampliant l'ensenyament en llengua catalana als centres, i això, més que passar pels recursos pròpiament dits, passa per normativa, per una millor gestió dels temes del projecte lingüístic de centre, per un major impuls a l'aplicació del decret de mínims.

Després passaríem a la segona direcció general, que seria la Direcció General de Personal Docent, en aquesta direcció general hi ha un creixement considerable que ve determinat per una necessitat i una voluntat de la conselleria, d'una banda creix en quantitat i de l'altra creix en qualitat, el nostre sistema educatiu creix en quantitat i d'una manera molt intensa, però evidentment no ens volem resignar que el creixement en quantitat hipotequi la possibilitat de créixer en qualitat, i a posta desenvolupam accions en els dos àmbits. Evidentment créixer en quantitat que vol dir que a les Illes Balears s'inauguren centres nous i evidentment els centres nous han de tenir una dotació de personal docent, s'estan ampliant encara processos de creixement d'estudis, per exemple les escoles oficials d'idiomes que s'ha generalitzat una xarxa, jo diria acceptable, en el conjunt de les illes va ampliant oferta de cursos, això lògicament també implica més professors, s'han introduït els estudis de disseny a l'Escola d'Art de Palma, s'ha creat, com a conservatori autònom, el Conservatori de Maó, de Menorca i el d'Eivissa, s'ha ampliat també l'oferta de cursos de conservatori superior en el Conservatori de les Illes Balears amb seu a Palma, s'han creat 14 cicles formatius més en una voluntat de la conselleria de potenciar els estudis de formació professional que, a més a més, hem tengut la satisfacció de poder veure com aquest curs, en relació amb l'any passat, s'ha augmentat en 1.000 alumnes o alguns més, cosa que ens fa ser optimistes respecte del creixement d'aquesta oferta educativa. Això seria, pròpiament, el creixement en quantitat, però les escoles de les Illes Balears no només creixen en quantitat per necessitat de creixement de la població escolar, 3.000 alumnes, creixement de la població en general, 100.000 persones més quasi en deu anys, sinó que també estam obligats a fer-lo créixer en qualitat. I, evidentment, créixer en qualitat quan introduïm, per exemple, el projecte Xarxipèlag a tots els centres. Però també creix en qualitat quan donam, afegim a la plantilla dels centres de primària, per exemple, concretament d'educació infantil, no de primària, als col·legis d'una línia els afegim un professor més de suport, quan fomentam el creixement dels recursos humans per atendre la diversitat, que és el gran repte de la Logse, però no perquè els legisladors de la Logse s'ho inventassin, sinó perquè la realitat de les escoles és terriblement heterogènia i diversa i és necessari tenir estratègies per atendre tot això. S'ha incrementat el nombre de professors dedicats als tallers de llengua per donar acollida a aquell alumnat que arriba, que moltes vegades no coneix cap de les dues llengües oficials i encara molt menys la pròpia del país. I totes aquestes coses han representat un increment, també de professorat. Aquesta seria la característica bàsica d'aquesta Direcció General de Personal, créixer en professionals per donar resposta de creixement quantitatiu i qualitatiu al nostre sistema educatiu.

Passaria a una altra direcció general, la de Formació Professional i Inspecció Educativa, aquí hi ha tota una sèrie de coses a esmentar importants, acab de dir que s'ha crescut en 14 cicles formatius el curs 2000-2001 en relació amb els curs anterior i en 1.000 alumnes, això, lògicament, també representa inversions, i, d'altra banda, es potencia molt tot el que són programes europeus de formació professional, amb una especial incidència en el programa Leonardo Da Vinci i al programa Europas, formació que representa que professorat i alumnat de formació professional de les Illes Balears pot anar a fer un període de la seva formació a països estrangers, des de Finlàndia fins a Itàlia, dins programes europeus i des de la conselleria els procuram potenciar al màxim. D'altra banda, també, als pressuposts del 2001, això que acab de dir de programes europeus no té una gran dimensió pressupostària, sí que té una dimensió pressupostària important tot el que fa referència a donar suport, ja sigui a ajuntaments, mancomunitats o al que podríem dir entitats diverses sense ànim de lucre, el que són programes de garantia social que permeten recuperar alumnat que pot no haver cobert les expectatives que tocava cobrir durant l'educació secundària obligatòria i és la manera de reincorporar-los d'una manera qualificada al circuit laboral a través d'aquests programes de garantia social. Concretament, aquí es produeix l'any 2001, un increment del pressupost destinat a corporacions locals, ni més ni menys que d'un 40,5%, arribant a 104 milions de pessetes, i a les famílies i institucions sense afany de lucre, s'arriba a 179 milions de pessetes, cosa que representa un 12,18% en relació amb l'any passat. A més a més, aquesta direcció general també té un repte important l'any 2001, que no representa gran despesa econòmica però que jo crec que s'ha d'esmentar perquè tots vostès se n'assabentin, que és l'elaboració dels currículums propis dels cicles formatius, serà una feina a la qual es dedicaran intensament, i a la vegada un altre projecte que té en marxa, ja relativament avançat és la creació d'un institut de qualificacions professionals que ja és contemplat a la Llei de creació del consell de formació professional de les Illes Balears, i que correspon a aquesta direcció general posar-lo en funcionament, ja hi ha un primer projecte de decret, i confii que abans que acabi l'any el tema es podrà resoldre.

Passaríem a la Direcció General de Planificació i Centres, d'aquesta direcció general que és un poc la gestora del funcionament ordinari dels centres públics i concertats de les Illes Balears, jo ressaltaria algunes aportacions importants. Per exemple, en transport escolar, és evident que el transport escolar no té una dotació suficient encara, i es fa un increment de 20 milions de pessetes. Es fa un increment, es dona una cobertura important al tema de menjadors escolars, no s'augmenta la partida perquè la partida de l'any 2000 és suficient, i fins i tot és suficient per encaixar un mínim creixement en el tema dels menjadors escolars. Des de la conselleria propiciam que hi hagi el màxim nombre de menjadors escolars possibles als centres públics de les Illes Balears, perquè entenem que socialment oferir menjadors escolars, en aquest moment es converteix en una necessitat, i des de la conselleria, així pretenem fer-ho. Després, dins aquesta direcció general hi ha una sèrie d'aspectes importants, per exemple el funcionament de centres, centres públics, de primària i de secundària, s'incrementa en 30 milions de pessetes la partida,

no és suficient aquest creixement, els centres encara no tenen la dotació que necessiten, però les disponibilitats pressupostàries no donen per a més. També hi ha una partida important per a adquisició de mobiliari, ja sigui per a nous centres o per a reposició de material de mobiliari que queda, per dir-ho d'alguna manera envellit i inutilitzable, concretament hi ha una partida de 326 milions de pessetes, i després hi ha una sèrie d'incrementos, no gaire grossos, però significatius, si més no, significatius de la nostra voluntat política de dotar-los millor, com és el tema de les escoles municipals de música, que hi ha un increment d'uns 5 milions de pessetes, un increment de la partida dedicada a educació d'adults, un increment a les beques per a ensenyaments musicals i teatre per a alumnes que hagin de cursar estudis que no s'ofereixen a les Illes Balears, i fins i tot escoles privades de música. Totes aquestes coses totalitzen un paquet relativament discret de creixement de pressupost.

En relació amb els concerts educatius, que també depenen d'aquesta direcció general, hi ha un creixement, pensau que els concerts educatius, enguany, el curs 2000-2001 s'ha concertat l'educació de tres anys, això, lògicament, és una decisió que té moltes repercussions en els pressuposts de l'any 2001, i, a la vegada, els concerts educatius, el professorat dels centres concertats també experimenten, amb una mica de retard, un procés d'homologació a compte de l'acord final que es prendrà en termes d'homologació en un moment o l'altre. Aquesta seria la Direcció General de Planificació i Centres.

La Direcció General d'Ordenació i Innovació, en aquesta direcció general, en realitat, no hi ha un increment de pressupost sinó que poc més poc menys és una direcció general de gestió del sistema educatiu en els termes d'ordenació, de formació, d'innovació. Bàsicament té dues grans missions per a l'any 2001, que són el desenvolupament del pla de formació permanent del professorat, que és un pla concebut per a quatre anys i que s'ha d'anar desenvolupant curs per curs, al qual, lògicament, dedicarem molts de recursos i una atenció especial; i després, una altra cosa importantíssima, que és l'elaboració dels currículum propis de les Illes Balears, que ja es troben a una fase molt final i que, la idea de la direcció general i de la conselleria és que, una vegada que s'hagin publicat els currículums, s'iniciï una elaboració de material didàctic que va des de possibles edicions de mapes fins a llibres de text, per atendre els continguts dels currículums que hauran estat aprovats i, aleshores, establim als pressuposts de l'any 2001 una línia de suport per a elaboració d'aquest tipus de material. Evidentment, també dins aquesta direcció general s'hi duen a terme tota una sèrie de convenis amb entitats diverses que van des de la Universitat fins a una entitat com la Unac per tal de donar cobertura a aquelles coses que l'administració educativa per ella mateixa no té capacitat de donar cobertura, i dins aquests projectes de formació del professorat i de convenis amb la Universitat, hi ha un projecte molt interessant per a l'any que ve, que és una actualització del que s'anomena el Cap, que és el curs de capacitació pedagògica dels llicenciats que l'han de cursar obligatòriament abans que s'introdueixin com a professionals de l'ensenyament, és un tema sobre el qual hi ha un consens universal, que el CAP no acaba de tenir la utilitat que convendria que tengués, i en aquest moment ja

tenim un projecte de remodelació del CAP bastant a fons que creim que pot millorar considerablement la formació inicial dels docents.

Després passaríem a la Universitat, es produeix un increment considerable, si no record malament més de 700 milions de pessetes -ara, en aquest moment, no ho trob-, més de 700 milions de pessetes -sí que ho trob-, 708 milions de pessetes exactament. Per què es produeix aquest increment?, per una sèrie de causes molt concretes, tots vostès saben que el curs 2000-2001 s'ha iniciat un nou estudi a la Universitat, enginyeria tècnica, dins un pla d'ampliació de l'oferta d'estudis de la Universitat amb quatre noves titulacions els propers tres anys, enguany s'ha començat per enginyeria tècnica. Vostès també saben que s'han iniciat dues grans inversions en infraestructures en el campus, una gran inversió que és el multiaulari, que ha de servir per impartir la docència de dret i econòmiques, i que l'any 2001, representarà una aportació de 186 milions de pessetes dins un conveni de 2.500, firmat amb la Universitat l'any 2000. I després, un edifici multidepartamental, que l'any 2001 ja conclourà, ja s'acabarà i que representa una aportació de 30 milions de pessetes a un deute contret per la Universitat per poder construir aquest mutidepartament.

Una altra cosa important de la Universitat que també té costos és la realització progressiva del procés d'homologació salarial del personal d'administració i serveis de la Universitat amb els funcionaris de la CAIB; i també la realització d'una política de professorat que fomenti la qualitat i l'excel·lència docent i investigadora de la Universitat, a través de l'aplicació de complements retributius del personal docent investigador. I; a la vegada, es du a terme enguany la darrera fase d'un document de plantilles de la UIB que va ser acordat entre la Universitat i el Govern fa aproximadament tres anys i que l'any 2001 finalitza la seva aplicació i que nosaltres en cobrim, lògicament, la part que correspon a l'any 2001. A la vegada, hi ha una partida per poder començar a funcionar plenament el consell social de la Universitat.

A més a més hi ha un increment de les beques, que les beques, per dir-ho d'alguna manera, minimitzin en la mesura possible els inconvenients de la insularitat, tant per a aquells estudiants de Menorca i d'Eivissa que han de venir a Mallorca a estudiar a la Universitat de les Illes Balears, com per a aquells estudiants de cada illa que han d'anar a estudiar a universitats de fora de les Illes Balears uns estudis que a les Illes Balears no s'ofereixen. Després hi ha una partida nova, enguany, en relació a cursos anteriors que és per donar suport, en realitat beques per posar en marxa una política d'ajuts a aquells estudiants de les Illes Balears que realitzin programes europeus i realitzin estudis de complementació de la seva carrera a universitats europees, ja saben tots vostès que es va avançant dins les universitats europees cap a allò que s'anomena espai universitari europeu, i aquesta formalització d'aquest espai universitari europeu, està, diríem, concretada en una declaració anomenada Declaració de Bolonya que canalitza dos grans programes d'intercanvis d'estudiants que són el Sócrates i l'Erasmus, aleshores cream una partida específica per fomentar la participació d'universitaris de Balears en aquests programes europeus. I finalment hi ha una partida substancial dedicada

a l'Escola de Turisme d'Eivissa, que és una aportació de 51 milions de pessetes que representa un increment en relació amb l'any 2000, és una actualització, d'acord amb l'IPC de l'any 2000.

Ara passaríem a la Direcció General de Cultura. La partida dedicada a política lingüística són exactament 404 milions de pessetes, i la partida de normalització lingüística que serà íntegrament dedicada a normalització lingüística com ja ha passat l'any 2000, és una partida que bàsicament pretén dos grans objectius que són l'objectiu d'incrementar el coneixement de la llengua catalana i l'objectiu d'incrementar el foment de l'ús de la llengua catalana. Aquests són els dos grans objectius de la Direcció General de Normalització Lingüística. Aquí podria esmentar moltes accions puntuals, evidentment no em referiré a això, la característica de la Direcció General de Política Lingüística és que, en lloc d'intentar fer coses aparentment molt espectaculars, encara que alguna crec que l'hem feta, com és la creació de la ràdio fórmula o la campanya de foment de l'ús del català en el món del comerç, sobretot es caracteritza per fer una gran quantitat d'actuacions, més micro, però que nosaltres consideram que a llarga són més eficaces. A més a més, aquests 404 milions de pessetes, l'any 2000 ha passat una cosa que continuarà passant l'any 2001, que és que a partir de la unió d'aquests 404 milions de pessetes, amb recursos procedents d'altres administracions públiques o d'altres entitats, els hem pogut redimensionar molt més bé, vos posaré un exemple concret. Tots vostès saben que la Conselleria d'Educació i Cultura ha firmat un conveni amb la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya, gràcies a aquest conveni, a les Illes Balears, l'any 2000 s'hauran pogut veure trenta pel·lícules en català, s'hauran pogut estrenar trenta títols diferents en català, això a la Conselleria d'Educació i Cultura li haurà costat exactament 10 milions de pessetes. Si nosaltres haguéssim hagut de fer aquesta mateixa actuació en solitari, per tant, ho haguéssim hagut de pagar exclusivament nosaltres, ens hauria costat exactament 150 milions de pessetes, amb la qual cosa difícilment hauria estat al nostre abast.

Però, a més a més, la conselleria, en tot en general, però la Direcció General de Política Lingüística i la de Cultura que són les dues que em falta ara comentar, practiquen la cultura de la cooperació, la cultura de la suma, i això vol dir que conjunten actuacions amb consells, amb ajuntaments, sumen recursos i, d'aquesta manera, es pot dimensionar més l'eficàcia d'aquestes intervencions. I, a més a més, també ho feim amb entitats del món privat amb les quals firmam convenis que també permeten disposar de més recursos. En qualsevol cas, la Direcció General de Política Lingüística per a l'any 2001, es planteja una gran actuació concreta, a més de donar continuïtat a tot el que ja té en funcionament, que és una campanya de normalització lingüística en el món de la restauració i en el món de l'hostaleria en el món del turisme, que és un món en el qual estaria molt bé que nosaltres l'aprofitàssim per donar notícia a tots els nostres visitants que en aquestes Illes Balears es té una llengua pròpia i que aquesta llengua pròpia mínimament tengués carta de naturalesa dins l'imaginari d'aquell turisme que ha passat per les Illes Balears. Això és una cosa que es pretindrà a la vegada que es pretindrà lògicament incrementar el seu ús en la mesura que es pugui i, evidentment, comptant també amb les altres

administracions, i en aquest cas concret, comptant també amb la Conselleria de Turisme.

En relació a la Direcció General de Cultura, evidentment és una direcció general que té dos tipus de pressupost, per entendre'ns, té un pressupost que és un pressupost dedicat als centres que gestiona, uns centres que es trobaven històricament en una situació molt dolenta, encara que no es troben en una situació bona, però als pressuposts de l'any passat va començar a ser millorat el seu capítol 2 de despeses de funcionament ordinari, i l'any 2001 continuam en aquesta línia i, a la vegada, introduïm algunes petites quantitats o no tan petites quantitats, 40 milions l'any passat, 20 i 20 enguany, que permeten anar fent petites inversions. Enguany concretament les inversions es faran al Museu de Mallorca i al Museu de Muro i al Museu des Puig des Molins a Eivissa, on em sembla que feim una inversió exactament de 20 milions de pessetes.

Després, la Direcció General de Cultura també és una direcció que té una altra vessant, que és el que podríem dir promoció de la cultura, promoció de la cultura, com he explicat altres vegades, en un doble vessant: promoció exterior de la cultura de les Illes Balears, el balanç de l'any 2000 consideram que és prou positiu, creim que la presència del nostre teatre, de la nostra música, dels nostres pintors a fora s'ha incrementat notablement, tenim prop de dues-centes actuacions concretes realitzades. I també una altra activitat important, que s'ha potenciat l'any 2000 i encara s'ha de potenciar més l'any 2001, que són els intercanvis culturals entre les Illes Balears. I a la vegada, la Direcció General de Cultura té una altra activitat important que és el programa Viu la cultura que consisteix a fer activitats de promoció de la cultura en l'àmbit de l'escola on feim una oferta molt variada de coses molt diverses, i l'any 2001 hi haurà una cosa específica que serà una campanya de foment de la lectura, que serà una campanya que farà, per una banda, la Direcció General de Cultura i, de l'altra, la Direcció General de Política Lingüística; des de Cultura es fomentarà la lectura dels escriptors de les Illes Balears i des de la Direcció General de Política Lingüística es fomentarà la lectura dels escriptors en llengua catalana o dels llibres en llengua catalana i, d'alguna manera, s'encaixaran les dues campanyes que, en realitat tenen un objectiu únic, que és fomentar que hi hagi més lectura a nivell de població en general i a nivell de població jove.

Finalment, quedaria la Secretaria General Tècnica, que és pràcticament el motor, el motor moltes vegades discret del funcionament de la conselleria, com de totes les altres conselleries de l'administració en general, i jo no m'entretindrè a comentar coses de la Secretaria General Tècnica, sinó que em centraré en l'aspecte de les inversions que, en bona mesura, en gran part, es canalitzaran des de la Secretaria General Tècnica. Si vostès miren els pressuposts veuran que concretament a educació hi ha una partida de 1.364 milions que va destinada a noves construccions menors, què vull dir amb això?, un centre al qual li han d'afegir dues aules, un centre al qual li han de fer un mòdul d'educació infantil, etc.; i després hi ha 759 milions que són doblers destinats a millorar les instal·lacions dels centres que necessiten molts de recursos per millorar la xarxa elèctrica, la calefacció, el contraincendis, la seguretat, les

reparacions menors de tota ordre i que són constants, com saben vostès molt bé, i després hi ha una altra partida que podríem dir que, d'alguna manera no surt als pressuposts, que és la partida que correspon a l'any 2001, d'aquest crèdit amb el banc de crèdit local que ha firmat la conselleria per valor de 9.500 milions de pessetes, que hi surt als pressuposts?, hi surt la part que l'any 2001 s'ha d'amortitzar d'aquest crèdit de 9.500 milions que, com saben, es gestiona mitjançant un primer conveni entre conselleria i banc de crèdit local, i després conselleria, ajuntaments o consells insulars per dur a terme la realització de les obres. Això calculam que pot representar uns 5.000 milions de pessetes l'any 2001, i, evidentment, repetesc, forma part del pla de 9.500 milions de pessetes. Aquests 9.500 milions de pessetes, com saben vostès, la previsió és que s'inverteixin en tres anys.

En aquest moment hi ha tota una sèrie de construccions en marxa, a punt de començar algunes, en aquest moment s'acaba d'acabar el Costa i Llobera de Pollença, es fa feina a l'institut de Marratxí, s'està a punt de començar l'institut de Sant Josep d'Eivissa i després hi ha tota una sèrie de centres més, l'institut del port de Pollença, que ja està firmat el conveni, una gran reparació de l'institut de Felanitx que aquesta setmana que ve farà 50 anys que existeix i necessita una inversió per posar-lo al dia de més de 500 milions de pessetes, etc., etc., etc., que, en aquests moments, si després vostès m'ho demanen evidentment ja concretaríem les noves construccions previstes.

A més a més, nosaltres aspiram que aquest capítol de 9.500 milions de pessetes a invertir els propers tres anys s'incrementi, perquè sabem que les necessitats del sistema educatiu de les Illes Balears són bastant més grosses, i per aconseguir que s'incrementi, aleshores hem fet una petició formal al Ministeri d'Educació i Cultura per tal que també en tres anys aportí una quantitat semblant, 9.500 milions de pessetes, es faci mitjançant la signatura d'un conveni. Per carregar-nos de raó per fer aquesta sol·licitud, tenim el precedent de les comunitats autònomes de Castella-La Manxa, Castella i Lleó i Extremadura que en el moment que varen negociar les transferències, varen aconseguir un conveni per a inversions d'aquestes característiques, però és que, a més a més, amb data del mes de setembre i al BOE surt un altre precedent interessantíssim, que és un acord que ha firmat el Ministeri d'Educació amb la comunitat autònoma de les illes Canàries pel qual el Ministeri d'Educació i hi aporta 8.500 milions de pessetes per a un pla d'inversions. Creim que seria absolutament incomprensible que el Govern de l'Estat, la ministra ja té una documentació i una sol·licitud, a petició d'entrevista, per parlar d'aquest tema, no fos receptiu a una necessitat que tenen les Illes Balears, que som la comunitat autònoma que més ha crescut en població, que és l'única que creix en població escolar, exceptuant Múrcia, totes les altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol baixen; i que, a més a més, és una comunitat autònoma que sistemàticament practica la solidaritat institucionalitzada amb la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol; i repetesc, ens resultaria incomprensible que no fos sensible a aquesta petició.

En qualsevol cas, la formulació està presentada i el Govern té 9.500 milions de pessetes per invertir en tres anys, però són insuficients, com a mínim els hem de duplicar, perquè malauradament les nostres necessitats són moltes. Ja saben vostès que la conselleria, ben aviat, va xifrar en unes 25 construccions noves, les necessitats de creixement en equipaments escolars i en un creixement aproximadament de 130 aules més de les existents, això sense comptar les reparacions que podríem dir d'ordre menor.

Finalment, esmentaria, encara que sigui de passada, tota una sèrie d'iniciatives que en principi no tenen cobertura pressupostària, però crec que normalment, per tradició, se solen esmentar a l'acte de presentació dels pressuposts, que són una sèrie d'iniciatives legislatives, moltes d'elles ja ben madurades, i que l'any 2001 en bona part voldria que tenguessin la seva conclusió feliç: d'una banda, la llei de consells escolars, que m'imagín que és imminent la seva definitiva aprovació; una llei que és molt de gestió, jo diria, ordinària i que no tendria massa, possiblement es podria resoldre mitjançant un decret, però sembla que és complicat fer-ho així, que seria una llei que crea un institut per gestionar l'edifici i les instal·lacions del Conservatori Superior de Palma, perquè és un edifici molt complex de gestió i és evident que el professorat acadèmic del propi centre té dificultats per fer-ho, i a més a més compta amb un auditori magnífic que, probablement, pot donar peu a una certa gestió rendibilitzadora, i a través d'aquest institut ho volem intentar. Després, la llei de museus, que jo confii que abans que acabi l'any, a principis de l'any que ve, podrà entrar al Parlament; l'institut de qualificacions, que es crearà mitjançant decret i que serà un institut que ordenarà el que són les qualificacions de formació no reglada; després, la llei d'educació d'adults i la llei d'associacionisme i de foment de la cultura popular tradicional. Creim que són reptes que són assumibles per a l'any 2001 i, com a mínim, ho intentarem.

Ja per acabar, diria que aquests pressuposts, que representen, com dic, més d'un 40% per al Govern, que representen un increment del 98, data 1 de gener, primer dia de les transferències en educació, s'ha passat de 40.000 milions de pessetes a 56.000 milions de pessetes, si no record malament, s'ha passat de 40.000 a 56.000 milions de pessetes, representen un gran esforç del Govern, un esforç que el Govern fa molt gustosament perquè prioritza l'educació perquè té una dimensió social, cultural i econòmica absoluta l'educació, i això ho sap tothom; ara bé, el fet que siguin uns pressuposts que són resultat d'un gran esforç del Govern, no vol dir, i jo no tenc cap necessitat ni una d'amargar-ho que no siguin uns pressuposts que, com els de totes les conselleries d'una comunitat autònoma que és llastimosament pobra en tema de recursos públics, no pot cobrir tota una sèrie de mancances que són necessàries socialment i culturalment i que també comencen a ser cobertes, i de vegades ja són cobertes des de fa una sèrie d'anys per les diverses comunitats autònomes o per diverses comunitats autònomes.

Puc fer-ho ràpidament, és evident que se necessiten més doblers per a despeses de funcionament i manteniment ordinari dels centres, funcionam amb unes quantitats absolutament escasses; és evident que necessitaríem implantar amb més

rapidesa el projecte s'Arxipèlag, el nostre horitzó són tres anys, però és evident que si només invertim 300 milions cada any, amb tres anys no implantarem tota la xarxa tot s'Arxipèlag que, repetesc, s'acosta al 2000; és evident que necessitam més recursos per fer més inversions, entre d'altres inversions necessàries hi hauria la reforma de la seu futura de la Conselleria d'Educació, l'edifici que s'ha comprat al Pont d'Inca que alliberaria la conselleria i el Govern d'haver de pagar més de 150 milions de pessetes de lloguer cada any; és evident que necessitaríem més recursos per poder dotar amb recursos suficients un pla per donar suport a activitats extraescolars i d'atenció a l'alumnat els matins, això ja ho fan comunitats autònomes, per exemple Extremadura, que destina molts doblers a poder fer un pla d'activitats extraescolars, perquè de les tres a les cinc o a les sis els al·lots puguin continuar al centre, però que hi puguin continuar treient-ne rendiment diríem social i cultural i pedagògic; així i tot, la conselleria, amb recursos escassos, per a aquest curs 2000-2001 ha posat en marxa un programa de suport a associacions de pares que vulguin obrir els centres públics a partir de set i mitja fins a les nou, per tal que aquests pares i mares que treballen puguin deixar ja al centre els seus nins o nines. També estaria bé tenir recursos per poder impulsar un pla de suport a la gratuïtat dels llibres de text, això ja ho fa Castella-La Manxa aquest curs; i també estaria bé tenir recursos per poder començar a prendre mesures importants, sobretot de convenis amb ajuntaments i consells insulars, si n'és el cas, per atendre l'educació de zero a tres anys; i també estaria bé tenir recursos per poder donar un impuls al pla de foment dels ensenyaments musicals que tenim guardats dins un calaix, perquè en aquest moment no hi ha capacitat pressupostària.

De vegades, parlant de la comunitat autònoma de les Illes Balears en termes pressupostaris, avui quan ho preparava un poc amb presses, m'ha vengut al cap aquell matrimoni protagonista de la famosa pel·lícula de Ramon Llull, pel·lícula no, no feia pel·lícules encara Ramon Llull, de la famosa novel·la que va escriure Ramon Llull, que es titulava *Llibre d'Evast, Aloma e Blanquerna*: n'Evast i n'Aloma eren dos comerciants molt rics que vivien a una ciutat mediterrània, posau-li el nom que vulgueu i tenien un gran magatzem de grans, però com que eren infinitament piadosos varen donar als pobres de la ciutat el seu magatzem de grans i a partir d'aquell moment varen haver de demanar almoïna per sobreviure; jo de vegades crec que les Illes Balears sembla que ha de demanar almoïna per sobreviure per poder atendre les coses més elementals i bàsiques, el dubte ja és si hi posam tots plegats tanta voluntarietat com hi va posar n'Evast quan va decidir donar el seu magatzem de grans o, si més aviat, hi ha molta obligatorietat.

En qualsevol cas, el que és evident, i acab, que si disposàssim d'una tercera part d'aquella balança fiscal que suposadament és desfavorable a la comunitat autònoma, educació i la resta de conselleries del Govern de les Illes Balears podrien atendre moltes de les necessitats que tenen els ciutadans, no les institucions ni els grups polítics que les governen, els ciutadans. Esperem que algun dia sigui així.

EL SR. PRESIDENT:

Ha acabat, Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sí, gràcies, perdoni.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies per les seves explicacions i, acabada l'exposició del Sr. Conseller, deman als diferents grups si volen que facem una aturada o si podem seguir directament?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Cinc minuts? D'aquí a cinc minuts recomençarem la sessió.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Grups que desitgen intervenir? Gràcies. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors, en primer lloc, agrair al conseller d'Educació del Govern la seva presència avui aquí, i també a tots els membres del seu equip. En segon lloc, felicitar el Govern pel fet que enguany els pressuposts d'aquesta comunitat s'hagin presentat en un tant per cent destinat a educació realment important, un 40% dels pressuposts es dediquen, precisament, a aquesta matèria, que és fonamental de cara al futur dels nins i nines d'aquestes illes.

També dir que de la relació de tot el que s'ha escoltat avui aquí, podem dir que el tema de l'educació és una de les transferències que s'han rebut per part d'aquesta comunitat, una de les darreres transferències de competències i que el que està molt clar és que es va rebre la competència amb un dèficit de finançament molt important. Unió Mallorquina ja va dir en el seu moment que això seria així i es va acceptar la transferència en contra del que el nostre partit a un moment determinat advertia, i era que seria insuficient perquè s'havien de fer moltes inversions en matèria educativa, tant a centres de diferents categories, com als instituts, que la població augmentava i això no es tenia en compte i que la situació dels centres estaven realment alguns d'ells en una situació tercermundista, algunes de les instal·lacions de la part forana especialment i del centre, Sencelles n'és un bon exemple, tenien una situació totalment inacceptable. A pesar de tot això, el govern anterior del Partit Popular va voler acceptar aquesta transferència de competències i ara n'hem de pagar les conseqüències.

Tot això fa que des del nostre grup recolzem la proposta del conseller de fer un conveni de col·laboració per a noves inversions amb el Govern de Madrid, i creim que realment és de justícia que se li doni suport perquè saben perfectament que les transferències varen venir mal dotades, que som l'única comunitat que creix en població escolar, i que per tant només hi ha la possibilitat, si volem fer front a totes aquestes inversions, de posar-ho de recursos propis d'aquesta comunitat. Això fa que s'escometi una doble injustícia, per una part nosaltres generem uns recursos importantíssims que cada any se'n van a Madrid i no retornen, i a la vegada hem de fer front a unes inversions que ja haurien d'estar fetes pel Govern de l'Estat i del competent en el seu moment. Per tant, esperam que aquest conveni es pugui signar i puguem tenir aquí les inversions necessàries per dur-les endavant.

Entre d'altres coses, de les moltes que ha dit, vull remarcar i fer menció especial a dos temes que ens preocupen a nivell d'illa. En primer lloc, el fet dels horaris extraescolars. Creim que és important, per la situació actual de la nostra illa, el fet que hi hagi moltes famílies que la parella tots dos fan feina, el fet que hi hagi moltes famílies que també fan feina en uns horaris especials al sector d'hostaleria, etc., que els centres escolars no només siguin un lloc d'ensenyament, amb uns horaris lectius, sinó que hi hagin activitats extraescolars que permetin que els nins estiguin al centre. Però també i pel que fa als horaris, demanar al conseller que es faci un estudi sobre la possibilitat de la diversificació horària en els centres escolars. S'ha parlat a diferents ocasions de la problemàtica existent a la nostra illa en el tema d'infraestructures, un problema que no només afecta l'educació i els centres escolars, sinó que afecta moltes altres coses, entre elles, i una que em preocupa d'una manera molt especial, és el tema de les carreteres.

Unes carreteres que es veuen realment col·lapsades a l'horari d'entrada als centres escolars o universitaris. Crec que tant un problema com l'altre tendria millor solució si des dels propis centres, però autoritzats per la conselleria, poguéssim haver-hi una diversificació horària. Això significaria que els centres, especialment aquells que es troben a determinades zones on n'hi ha molts, no tots tinguin un mateix horari, no tots comencin a les nou del matí, el que provoca un autèntic col·lapse a les vies, les carreteres on es va, sinó que aquest horari podria ser perfectament de vuit, vuit i mitja, nou del matí, amb la qual cosa als pares no els hauria de preocupar, molts d'ells comencen abans de l'horari de les nou del matí, perquè als diferents centres, alguns d'ells amb els que hem connectat, estarien disposats perfectament a tenir un horari de vuit menys quart fins a nou en què es rebrien els nins i estarien atesos fins que començarien les diferents classes. Això faria que el que és un trànsit que es concentra en vint minuts, mitja hora cada matí, es pogués diversificar en una hora i mitja, el que faria seria que sens dubte es deixarien de tenir aquestes entrades col·lapsades totalment a nuclis determinats, i molt especialment a Palma, i que es facilités el tema sense necessitat de noves ampliacions.

El mateix que es parla per als centres escolars, seria factible i possible a la Universitat de les Illes Balears que, d'una manera claríssima i molt més autònoma, podrien els alumnes tenir una diversificació horària. Aquestes són algunes de les moltes

alternatives i solucions per no haver de fer una ampliació de determinades carreteres, entre elles la de Valldemossa, que creim que si bé es desdobra no serà suficient per a la fluïdesa de trànsit que té en aquest moment. Sé que vostè em dirà que és el responsable d'educació i no de circulació o de vies i obres, però un tema té bastant a veure amb l'altre, i des de la nostra perspectiva no només es tracta de solucionar puntualment i d'una manera inconnexa cadascú el seu problema, sinó que els problemes tenen connexions i que entre tots podríem millorar el que és la convivència.

Supòs que en el debat hi haurà altres temes, i agrair-li la seva presència, la del seu equip; desitjar-li la possibilitat d'aquest conveni de col·laboració, imprescindible i per una altra part molt just, i res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, senyora diputada. Sr. Conseller, la Mesa, a la reunió que hem tengut abans, ha proposat que intervenguessin tots els grups que donen suport al Govern, llavors vostè els contesta, i en darrer lloc el grup, a no ser que algú digui el contrari. D'acord?

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el diputat Sr. Cecili Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt telegràficament, des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista volem agrair la presència en aquesta comissió parlamentària del conseller d'Educació i Cultura i dels alts càrrecs que l'han volgut acompanyar, i amb això nosaltres hem pogut tenir una millor coneixença del que contenen els pressuposts de l'any 2001 pel que fa a educació no universitària, educació universitària, cultura i a política lingüística, que ens ha explicat molt profusament el conseller.

Valoram molt positivament aquest creixement, compartim allò que ha dit la representant del Grup Parlamentari d'UM, aquest creixement considerable del pressupost per a l'any 2001 en relació amb aquests pressuposts d'anys anteriors. Creim que des de la conselleria, com ha explicat el conseller, tot aquest creixement resulta insuficient per atendre totes i cadascuna de les necessitats educatives que tenen aquestes illes i consideram que és una passa endavant que s'ha fet molt positiva, de cara a fer front a una situació d'unes transferències assumides, des del nostre punt de vista, amb massa deficiències.

En tercer lloc, volem valorar també molt positivament aquest esforç que es fa per avaluar la qualitat de l'ensenyament de les nostres illes. Amb això sembla ser que és una orientació del govern progressista i nacionalista de les Illes Balears, ja que es comparteix fins ara de moment amb les dues conselleries que s'han fet presents per explicar-nos els pressuposts, totes dues coincidents en valorar la necessitat d'avaluar la qualitat de l'ensenyament.

En quart lloc, hem de valorar també molt positivament, i creim que val la pena d'insistir-hi, que aquesta cambra parlamentària ho tenguí present i ho tenguí en compte a l'hora en què es dugui a debat o a proposició, aquests convenis de col·laboració amb els ministeris d'Educació i de Cultura, perquè entenem que aquestes illes nostres es mereixen una atenció molt més grossa des del punt de vista d'aportació de recursos econòmics del Govern de l'Estat.

En cinquè lloc, si hem de remarcar algunes de les moltes coses que ha dit el conseller, insistiríem en el que ha dit referit a la creació de l'institut del conservatori professional, perquè entenem que aquestes illes nostres amb un conservatori professional com el que tenim requereixen d'una gestió que millorin molt més encara l'atenció que es dispensa a l'ensenyament de la música i a les arts plàstiques.

Pel que fa a les activitats parlamentàries previstes, insistiríem nosaltres en la necessitat d'accelerar els tràmits perquè la llei de museus i la llei de cultura popular siguin unes lleis que aquest Parlament les agiliti i les promulgui, és una necessitat que consideram que val la pena parar-hi molt d'esment.

I finalment, ens agradaria també insistir en la necessitat que l'educació i la cultura, des del nostre grup parlamentari almanco ho veim així, no és una cosa únicament exclusiva dels poders públics, sinó que en l'educació i la cultura s'hi han d'implicar també les entitats i iniciatives privades; i és en aquest sentit, com ja dèiem avui matí en matèria de turisme, que reclamam que hi hagi una inversió per part de totes aquelles entitats, empreses, organismes que obtenen benefici de la seva activitat econòmica, com es fa en altres llocs, perquè també inverteixin, bé sigui en fundacions educatives, culturals, de promoció de l'art, de promoció del cinema, de defensa del patrimoni històric, artístic o cultural. Com que creim que els pressuposts que ens han estat presentats pel conseller d'Educació i Cultura van una mica en aquestes línies que nosaltres acabam de citar, nosaltres esperam donar el màxim suport a aquest projecte de pressuposts perquè entenem que beneficien ben molt les nostres illes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Quasi no intervendré ni faré cap pregunta perquè com que és un debat de números no és un debat prou d'idees. La coincidència que hi ha del nostre grup amb la política que du a terme la Conselleria d'Educació i Cultura és suficientment important perquè no intervingui més que per manifestar el meu suport al pressupost de la conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el Sr. Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Si no hay inconveniente, nos repartiríamos el tiempo entre mi compañero el diputado Marí.

EL SR. PRESIDENT:

Perdón, perdón. Sr. Conseller, té vostè la paraula per contestar als grups parlamentaris que han intervengut i que donen suport al Govern.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, un comentari a les tres intervencions. Primer de tot a la intervenció de la Sra. Munar, efectivament la constatació que les transferències d'educació a les Illes Balears tenien un dèficit notable crec que ja ho reconeix tothom; uns 10.000 milions de pessetes per davall la mitjana de les altres nou comunitats autònomes, i ara evidentment es tracta que el Govern de l'Estat sigui sensible a aquella errada d'aquell moment i com a mínim s'impliqui en una signatura d'un conveni que col·labori en la realització de les inversions que fan falta.

Vostè ha parlat de dos temes, un tema que són les activitats extraescolars; jo he dit abans que la nostra voluntat seria poder disposar de més recursos per donar suport a un programa fons d'activitats extraescolars als centres. Creim que milloraria la formació dels alumnes si aquestes activitats extraescolars fossin realment formatives, i a la vegada resoldria una necessitat d'atenció social que el nou sistema econòmic i familiar d'alguna manera fa que sigui necessari per atendre els nins, nines i el jovent en general.

I després planteja el tema de la possibilitat de la diversificació horària dels centres escolars. Jo li diria que en aquests moments, per ventura algun director general que en sap més que jo d'aquestes coses em podria matisar, però diria que la competència de la conselleria, de la conselleria no, que la conselleria aplica el determinat nombre d'hores setmanals de docència, i normalment el que se sol fer, quan hi ha un centre que es planteja fer un horari continuat en lloc d'un horari de matí i de capvespre, és que la conselleria dóna per bona la proposta de fer jornada continuada si té el vist-i-plau del consell escolar, això és normalment com es funciona. I evidentment en aquest moment recordava, quan vostè parlava de determinats horaris en referència a centres concertats que comencen a les nou del matí, jo estic segur que en alguns llocs de les Illes Balears hi ha instituts que comencen a les vuit del matí, la meua filla a sa Pobla l'any passat crec que començava a les vuit i quart, per tant la flexibilitat horària d'alguna manera hi és; i aleshores hi ha un camí, que és l'òrgan representatiu del centre per fer la sol·licitud, i en aquest cas jo supòs que a la conselleria el que li correspondria és fer una valoració

pedagògica de la proposta d'horari, i si fos una valoració pedagògica sensata m'imagín que no hi ha d'haver massa dificultats. Ara, en qualsevol cas és important, vostè d'alguna manera es planteja el tema de la diversificació horària per resoldre un problema, que és el tema del possible col·lapse circulatori, jo crec que és un problema que en la mesura que el puguem resoldre bé anirà, ara, el que és evident és que hi ha un objectiu més important, que és l'objectiu pedagògic per damunt, per dir-ho d'alguna manera, l'objectiu de resoldre el tema circulatori.

En qualsevol cas, repetesc, crec que hi ha uns marges que permeten arribar a algun tipus de proposta des de la dinàmica de cada centre i a dins una supervisió de la valoració pedagògica positiva de la proposta d'horaris que es pugui fer.

En relació a la UIB hi ha un problema greu, vostè ho sap, i és que la UIB en aquest moment no té aules per impartir docència d'una manera més o manco organitzada per poder atendre aquests temes de carreteres i tot això, estan col·lapsats permanentment tots els edificis de la UIB, hi ha gent que ha de fer classes començant a les nou del vespre perquè durant tot el dia no hi ha hagut aules disponibles. Nosaltres esperam que la posada en funcionament del multiaulari, que supòs que serà a l'any 2002, permetrà disposar dels espais necessaris per poder fer una distribució horària més racional i que a la vegada pugui evitar impactes, per dir-ho d'alguna manera, secundaris.

En relació al Sr. Cecili Buele, li agraeisc les seves valoracions positives de les línies d'actuació de la conselleria, crec important que es valori positivament la creació d'aquest institut d'avaluació i qualitat educativa; evidentment, l'institut no és una espècie de flor romanial, per entendre-nos, no és una espècie de pedra màgica que ho resoldrà tot, pensem que l'institut sobretot diagnosticarà situacions que se suposa que una vegada diagnosticades tendrem més capacitat per encertar a l'hora d'establir les actuacions que puguin rectificar les situacions negatives. Per tant, té un paper important.

I després el tema del conservatori, que l'he dit una mica de passada perquè ho consider d'ordre bastant intern de gestió, és un instrument de gestió millor de l'edifici i de les instal·lacions del conservatori.

I després el tema de la legislació que tenim previst impulsar. Estaria bé que hi hagués una major acceleració tant de la nostra banda, que d'alguna manera és el Govern que ha d'impulsar, que ha de tenir la iniciativa, com també del mateix Parlament, que generàs per ventura una major capacitat de produir legislació.

I després aquesta crida que vostè fa a les entitats privades diverses perquè inverteixin en cultura com pot imaginar m'hi apunt immediatament, això és una característica de les societats realment desenvolupades. Crec que malauradament a les Illes Balears encara escasseja aquest tipus d'entitat, però siguem optimistes i esperem que de cada dia la cultura sigui un valor que d'alguna manera prestigia i dóna valors afegits al que són negocis, comerços, etc., i per tant de cada vegada hi hagi més canalització de recursos cap a la cultura, que necessita molts de

recursos i que ara com ara cap institució pública de les Illes Balears té capacitat de tenir-los per afrontar les necessitats de la nostra cultura, tant en equipaments com en impuls i foment social de la cultura.

I finalment, al Sr. Tirs Pons agrair-li la seva manifestació de suport i agrair o manifestar la nostra satisfacció perquè ell ha observat una coincidència entre el seu grup, que forma part del Govern exactament igual que el nostre, i que, a més a més, forma part de la conselleria, en la línia d'actuacions que desenvolupam. Gràcies a tots.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Algun torn de rèplica?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, agrair les seves respostes i esperar i desitjar que si arriba el moment a la proposta que es pugui fer des del nostre grup, des del consell, es tenguí el suport de la conselleria, donat que l'objectiu pedagògic que és el que tots volem i desitjam que sigui prioritari, no té perquè ser minvat pel fet que les classes puguin començar a les vuit, a les vuit i mitja o a les nou del matí, una franja horària que en aquests moments hi ha centres que practiquen.

El tema de la universitat ho compartim totalment, realment hi ha un col·lapse total que s'haurà de resoldre d'alguna manera. Des del punt de vista d'inversions pot ser a través del multiaulari i a través d'altres solucions el fet d'arribar-hi, com pot ser una carretera alternativa de part forana o aquests canvis horaris, que si estan realment tan col·lapsats i comencen a les nou de la nit, hi haurà poc a fer.

Res més i gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. No hi ha més torns de rèplica, per tant donaríem la paraula al Sr. Jaén en nom del Partit Popular.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Si no tiene inconveniente, íbamos a compartir el tiempo de intervención entre mi compañero, el diputado Marí, y yo mismo. Muchas gracias.

Sr. Conseller, buenas tardes, muchas gracias por su comparecencia, por la exposición que nos ha hecho de los presupuestos, y dar también la bienvenida al grupo de altos cargos que le acompañan en esta comparecencia ante la Comisión de Hacienda y Presupuestos.

Yo no voy a entrar en otras cuestiones que aquí se han planteado, de tráfico, de diseño de carreteras, ni de transporte en helicóptero de la Plaza de España a la universidad, ni de balanza fiscal, ni de transferencias, porque creo que este es otro debate, este en un debate de otro momento. Esta es una sesión informativa que usted comparece para ilustrarnos sobre los detalles que tiene a bien del presupuesto y nosotros requerirle algunas informaciones al particular, porque desde luego acuerdo no hay ninguno sobre la balanza fiscal. Por tanto le diré que dicen los expertos, y es así, que la suma de las balanzas fiscales de las comunidades tendrían que ser cero, porque hay unas que son deficitarias y otras que son excedentarias, ¿no?, y sin embargo cuando se suma todo lo que pide la gente, resulta que esa balanza fiscal no cuadra por ningún lado. Por tanto es muy fácil pedir y, en fin, no quiero entrar por este tema de balanza fiscal ni de transferencia de competencias porque está discutido; lo que hace falta es presentar un documento que realmente cuestione que el coste efectivo no estaba bien hecho y que si hay nuevas necesidades, como ha pasado en otros momentos, aquí en esta comunidad, con carreteras, con un gobierno en Madrid socialista en algún tiempo pues tuvimos que esperar diez años para que hubiese un convenio de carreteras, porque no había ninguna carretera de interés general, porque no había ninguna carretera en que hubiese dos comunidades autónomas. Por tanto yo dejo ese debate afuera.

Hago en primer lugar una referencia a un aspecto formal. Mire, he observado que los presupuestos, en lo que atañe a la formulación de lo que es un presupuesto por objetivos, he observado -ya lo observé el año pasado, pero esta vez creo que eso todavía está algo peor- una inexistencia de un tratamiento uniforme en lo que atañe al tema de los presupuestos por programas. Me explico. En algunos programas desaparece la formulación de objetivos y de actividades, en otros se confunden ambos, y en unos terceros se substituyen actividades por objetivos. Se me dirá que eso no tiene mucha importancia. Pues la tiene. La tiene, porque en un presupuesto por objetivos es fundamental formular los objetivos, hacerlo bien y es fundamental adscribir a cada objetivo las actividades. ¿Por qué?, porque esta es la forma de evaluar después si los programas se cumplen o no se cumplen. Esto es un trabajo que nunca se hace con exactitud al cien por cien, porque no estamos evaluando la anchura de un tornillo y, por tanto, no es tan fácil como digo, pero para evaluar los programas, que es necesario que se evalúen los programas, la consecución de los objetivos, dónde se adscriben recursos económicos y se adscriben medios personales, hace falta que los objetivos estén muy bien formulados y que las actividades que se ponen para conseguir esos objetivos también lo estén.

En consecuencia yo, vamos, le sugiero, le reitero esa necesidad de que hay objetivos que no tienen nada que ver con lo que se cita, o no aparecen actividades en algunos casos.

Yo creo que eso, sin decir que sea formalmente un caos, porque en general no lo es, es en algunos casos concretos, en algunos programas, afortunadamente yo digo que no está generalizado a todos los programas, se evidencia lo que antes decía: que hay un principio de ausencia de uniformidad

presupuestaria en la sección 3, es decir, bastaría, haría falta una relectura definitiva de todos los programas para la formulación de esos objetivos y actividades. No me refiero a los créditos que se consignan, sino a la formulación de objetivos y actividades.

¡Ay de memoria que se redacta en términos telegráficos!, que tampoco evalúa para nada el pasado, es decir, una referencia al menos al ejercicio presupuestario pasado, en qué programas ha habido algunas dificultades, en cuáles otros..., en fin, no hay una evaluación de los programas pasados.

Y respecto a su intervención hay muchas cosas que yo he ido tomando y algunas pregunta que tenía, que por el tiempo voy a intentar resumir. Yo estoy satisfecho de que ustedes se planteen como se han planteado en el Ministerio de Educación, Cultura y Deportes, el denominado certificado de aptitud pedagógica, el CAP, porque ya era hora de que eso se hiciera. Se venía cada año reiterando la formación, la gente salía con un certificado pero salían ineptos pedagógicamente, y lo que hace falta es que salgan aptos pedagógicamente. Por tanto es un planteamiento general en todo el Estado, me parece que es una buena medida adoptar lo que ya se viene hablando desde hace algún tiempo, pues eso, unos nuevos cursos, diseñados de otra manera para que realmente cumplan con la función que tienen, y que no pase lo que pasaba con el curso de orientación universitaria, que ni era curso, ni era de orientación, ni era universitario, y por tanto a las cosas que se les llame por su nombre.

Hay un tema de regulación de la educación infantil que aparece, y nosotros hemos planteado en algún momento la necesidad, de acuerdo con el Decreto 1004, de que ese primer tramo de educación infantil que es dónde existen muchas dificultades, también, ya lo estamos hablando, a veces..., aun estamos escolarizando los niños de tres años, yo no sé que tasa de escolaridad hay ahora mismo, no sé si están en el 90 o en el 95, en el 80, desconozco la tasa de escolaridad en tres años, pero la verdad es que proliferan un sinfín de..., llamémosle, yo no sé qué nombre, centros infantiles, otros se llaman guarderías, otros de otra manera, que hace falta una cierta regulación. Ya lo planteamos en algún momento en otra ocasión, y creo que es el momento de que se pueda retomar ese asunto, así como también la cuestión de esos centros de educación infantil antiguos, guarderías del Inas, que están con dependencia de la Conselleria de Bienestar Social y que, por tanto, nos parece que también es poco apropiado que esa conselleria, que no tiene función en principio de carácter de educación, que (...) estos centros se adscribiesen, como ya hicimos el año pasado y la haremos esta año, una enmienda para que pase a depender de su conselleria.

El tema de las nuevas tecnologías. Me parece estupendo, efectivamente, tres años para el programa Xarripèlag es un plazo prudencial, lo que pasa que los tiempos en el momento que vivimos son muy rápidos y hace falta que las nuevas tecnologías de la información y de la comunicación estén presentes en los centros escolares cuanto antes. La tasa de utilización del ordenador todavía en los centros y de conexión

a Internet es escasa, y convendría por tanto que esto se agilizase.

Y ya me están avisando de que mi tiempo ha concluido. Yo haría una referencia, la tenía, a un esfuerzo de la conselleria que debiera hacer a la reducción del porcentaje de interinos. Hay un porcentaje de interinos muy elevado en esta comunidad, seguramente el más elevado de todo el Estado, y convendría que eso se redujese.

Hay unas cuestiones referidas a transporte, lo que son servicios complementarios de educación, transporte y comedores; ya dijimos el año pasado que era insuficiente la dotación de transporte y, portanto, nos satisface que este año se incremente en no sé si son 10 millones o 15 millones de pesetas.

Y acabo, con una actuación que vamos a presentar nosotros, que quisiera que se contemplase también y se estudiase para ponerla en práctica, que es el tema de las becas préstamo. En el Reino Unido la beca ha desaparecido de este curso escolar, la beca ha desaparecido; se han instalado para este curso escolar el sistema de préstamo, que por otra parte viene recogido en el informe de Universidad 2000 como un procedimiento estupendo, porque en eso hay mucha más igualdad de oportunidades que en una beca. Son cantidades que recibe el alumno, que se subvencionan a un interés prácticamente mínimo y cada uno empieza a devolver al año siguiente de acabar la carrera, al año o a los dos años, y por tanto esto se debe estudiar complementando la actuación que el Gobierno a nivel del Ministerio ha puesto en marcha.

Finalizo con esto, veo otras muchas preguntas de cuestiones de estudios y que hay unas partidas muy importantes y desde luego nosotros estaremos siempre en disposición de que usted aquí, alguna vez presente un estudio serio de financiación para ver qué podemos hacer con eso, pero serio, es decir, basado en el coste efectivo. Y si hay nuevas necesidades porque esta comunidad aumenta de alumnos, que no es la única por cierto, no es la única, y Ceuta y Melilla incrementan de alumnos, aunque no son comunidades autónomas, pero son ciudades autónomas, e incrementan con un porcentaje mucho mayor que Baleares, y Madrid; por tanto, es decir, eso se puede estudiar efectivamente, y se pudiera contemplar en alguna medida complementaria, como ya se hizo aquí en carreteras después de diez años. Esperamos que aquí no tarde diez años el tema y se haga mucho antes.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Marí té la paraula.

EL SR. MARÍ TUR:

Gràcies, Sr. President, gràcies una vegada més Sr. Conseller i als membres del seu equip per la seva presència aquí, per explicar-nos els pressuposts de l'any que ve. I jo després d'haver sentit el Sr. Jaén i Palacios parlaré en nom,

evidentment, del meu grup i també del meu company de Menorca, el Sr. Gornés, i d'aquesta manera la presència de les illes, dites menors, una vegada més serà present a través nostre.

I a mi m'agradaria molt baixar de les idees generals i sobretot de les (...) infrangibles que ha rebut vostè, per parlar d'una crítica respectuosa, com és evident, però que ha de sortir com és lògic del partit que és a l'oposició. I anant a casos concrets, m'agradaria que a la contestació vostè ens parlàs de les inversions previstes a museus, biblioteques i arxius, però que no digués les xifres, que ja les tenim, sinó que concretàs un poquet més, dins el temps que vostè té, que ho té tot.

També m'agradaria molt saber quina és la línia política que s'ha de seguir quant als museus que són de gestió autonòmica. També ens agradaria que hi hagués un capítol dedicat a un tema que ens preocupa molt, almanco aquí en parla, que és el programa de subvenció de política lingüística i quins han estat els resultats d'enguany, i dir-los que tal vegada a algun lloc, això que vostè ha esmentat del cinema en català que havia estat un gran èxit, però realment a altres llocs, tal vegada més petits, no ha tengut el ressò que sembla ser que aquí vol dir que ha tengut.

També ens agradaria molt que ens explicàs, si ja ho coneix, que estam segurs que sí, quines seran les accions que es duran a sa Llotja, aquest edifici emblemàtic que Mallorca té la sort de tenir-lo dins el seu patrimoni, però que a les illes menors, doncs en no tenir-lo també ens és més difícil poder-lo gaudir.

També ens agradaria que ens parlàs en concret de la biblioteca pública de Palma i en concret de Ca'n Salas. I parlant de biblioteques públiques i de Ca'n Salas, inversions milionàries, no puc per menys recordar que hi ha una illa que encara no té, dues illes, que no tenen cap biblioteca pública; i recordar-li, Sr. Conseller, i em sap greu haver-ho de dir públicament, que avui li han presentat una petició de documentació escrita pertal que ens remeti la correspondència que vostè ha enviat al Ministeri de Cultura, referent a la possibilitat d'acord per fer aquesta biblioteca pública que Eivissa encara no té.

També en política de promoció cultural exterior ens agradaria tenir algun coneixement més concret.

De política teatral també ens agradaria saber quin paper tendran les illes menors.

I dir-li també, una vegada més, que el Grup Popular avui ha presentat una pregunta, amb petició de resposta oral davant ple, per tal de saber per què l'illa d'Eivissa i Formentera va quedar exclosa d'aquest festival que es va celebrar a Tàrrega quan totes les altres illes hi foren digníssimament representades i Eivissa i Formentera varen quedar marginades una vegada més.

També ens agradaria tenir un coneixement de quina és la feina de l'Institut d'Estudis Baleàrics. A la memòria que vostè ens presenta posa que realitza projecte d'actuació en les

institucions de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca, ens agradaria saber quines són aquestes actuacions. La línia de publicacions, quines publicacions estan previstes, si ens poguéu donar els títols encara millor.

De biblioteques i arxius, doncs ja n'hem parlat abans un poquet, hem cercat amb molta atenció a veure si trobàvem alguna referència a algun sou per al Museu Puget i per al Museu de Formentera, tal vegada hi és però no l'hem trobat; recordem que el museu de Formentera, malgrat que vostè ens ha dit moltes vegades que hi ha d'haver o hi ha un estudi encarregat per saber les necessitats culturals d'aquella illa, aleshores recordem que hem d'acomplir la Llei de Patrimoni que obliga per a l'any que ve, el mes de desembre, que això ja estigui en marxa.

En política i actuacions en matèria universitària, la memòria que vostè ens ha entregat, que el Govern posa inversions de capital a la UIB, increment d'aquesta aportació per cobrir les necessitats de manteniment del campus universitari, així com la construcció de nous edificis i l'ampliació de les extensions universitàries de Menorca i d'Eivissa. Ens agradaria molt saber a què es refereix quan parla d'ampliació de les extensions universitàries? I ja que parlem d'aquestes extensions universitàries, recordar que, per vergonya de tots, l'extensió universitària de Menorca i la d'Eivissa pràcticament no disposen de biblioteca que, com tots sabem, és una eina imprescindible a qualsevol lloc que vulgui tenir el títol, encara que sigui modest, d'extensió universitària. Tampoc veim complertes les promeses que vàrem escoltar no fa molt per part de la conselleria, referides a la possible presència de Formentera, encara que fos a través de mitjans audiovisuals, a l'extensió universitària d'Eivissa o, el que encara seria molt millor, a la pròpia *anima mater* de Mallorca.

Finalment, Sr. Conseller, jo reconec que vostè tal vegada no podrà contestar totes aquestes preguntes que, cregui'm, amb sinceritat, no tenen altra finalitat més que cercar per a les nostres illes i especialment per aquelles menys dotades d'infraestructura cultural de la qual en som tots culpables, doncs un millor servei per a la nostra societat, a la qual vostès i nosaltres volem servir de la millor manera possible, vostès des del Govern i nosaltres des de l'oposició.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Marí jo confii que gairebé li podré contestar totes les seves preguntes, totes no perquè n'ha fetes moltes, no sé si era propi d'una sessió parlamentària o d'un interrogatori global sobre política de la conselleria; no tenc cap inconvenient ni un.

Prèviament però, lògicament, comentaré la intervenció que ha fet el Sr. Jaén. Ha dit que d'alguna manera això havia de ser una sessió informativa, jo crec que he fet una sessió informativa però amb comentaris, perquè crec que en tenia dret. El Sr. Jaén no vol entrar en el tema de la balança fiscal, ho entenc, no li convé. A un moment determinat ha parlat de deu anys per aconseguir un conveni de carreteres, que és una insinuació que també el Govern de les Illes Balears haurà d'esperar deu anys per aconseguir un conveni per a intervenció o per a inversions en equipaments docents, és una mala notícia si és que a vostè ja li han comunicat aquesta intenció, que el silenci de la ministra a mi em pot fer sospitar que, efectivament, va de veres.

L'aspecte formal. Vostè diu que aquests pressuposts no acaben de concretar ni detallar activitats i objectius, i jo, miri, ja vaig ésser quatre anys a l'anterior legislatura en aquesta casa, vaig participar en els debats dels pressuposts de cultura i jo crec que en aquest quadern que vostè té o tindrà els objectius i les activitats són més extensament detallades que no ho eren en els projectes anteriors. Així i tot, jo crec que hi ha una tècnica pressupostària característica de les conselleries d'hisenda que fa que cada conselleria s'hagi d'ajustar al motlle prefabricat que existeix i aleshores, per ventura, no apareix com si fos una espècie de memòria, programa que pugui fer la conselleria, tal i com vostè ho demana; que li he de ser sincer, a mi també m'agradaria, entre d'altres coses perquè donaria més operativitat a la nostra feina. Jo crec que s'adapta al model general del Govern, crec que els objectius i les activitats estan ben ordenades i sobretot estan més detallades que no estaven a l'època anterior.

Em diu que no hi ha una referència als pressuposts anteriors, mai vaig veure cap referència als pressuposts anteriors els quatre anys que vaig ésser aquí com a diputat d'un grup de l'oposició, mai. No sabia que existís aquesta possibilitat, jo crec que una cosa és la presentació dels pressuposts per a l'any següent i l'altra és la memòria d'allò realitzat, però bé, no passa res.

I després hem passat a comentar coses concretes. Estic content que vegi amb bons ulls la reformulació del CAP, és evident que no té sentit invertir una gran quantitat de recursos en formació permanent del professorat si prèviament no s'ha fet un esforç important en formació inicial del professorat, i com que malauradament els estudis universitaris habitualment no atenen aquest aspecte de dotar de recursos pedagògics als qui seran ensenyants en el futur, convé que es faci a través d'un CAP com correspon.

El tema d'educació infantil, li he de dir que nosaltres anam en aquesta línia que vostè esmenta. L'escolarització en aquest moment dels nins i nines de tres anys a les Illes Balears deu estar per damunt d'un 95%, per tant podríem dir que gairebé és universal; i en aquests moments estam en la fase precisament que vostè demanava que és la regulació, l'establiment de normativa, pendent que a l'any 2002, en el moment que es completi definitivament la implantació de la LOGSE, tota aquesta oferta de zero a tres anys ha d'estar ordenada, per entendre-nos. I aleshores, des de la Direcció General

d'Ordenació i Innovació s'han fet molts de contactes amb professionals d'aquest sector per tal d'elaborar aquesta qüestió.

Respecte al tema del projecte Xarxipèlag troba que tres anys és massa temps; evidentment jo crec que és un temps prudent, i jo ja em conformaria, ara mateix firmaria perquè amb tres anys fos realitzable, perquè requereix una gran quantitat de recursos, i per ventura estaria bé que el Govern de l'Estat, que es planteja precisament dins una complicitat europea de foment i d'introducció de les noves tecnologies a les escoles, també fos capaç d'establir convenis amb les administracions educatives per donar una empenta a aquest tema.

El tema dels interins. També ens preocupa aquest tema, en aquests moments a les Illes Balears hi ha aproximadament un 30% d'interins, amb un nivell d'interinatge molt fort, sobretot a Eivissa i a Formentera, com sap vostè; ara, no hi ha hagut mai cap govern que hagi fet unes oposicions a l'escala que les ha fet aquest govern, per eliminar, precisament, o per reduir, més ben dit, el percentatge d'interins. Però clar, tenim un sistema educatiu en creixement en professorat i lògicament el personal docent que s'introdueix, s'introdueix com a interí, amb la qual cosa gairebé amb les places que hem cobert enguany amb les oposicions i amb les places noves que hem incorporat com a interins, hem empatat. Per tant, difícilment el nombre d'interins baixarà d'una manera espectacular si prèviament no hi ha una tranquil·lització, per entendre'ns, del sistema educatiu, que deixi de necessitar tantes noves incorporacions. En qualsevol cas, la voluntat de la conselleria és continuar fent oposicions nombroses, amb una aportació important de places, per tal de reduir en la mesura que sigui possible aquest percentatge d'interins que, evidentment, des del punt de vista pedagògic, no és positiu, perquè contribueix a crear poca estabilitat docent a les plantilles i als claustres.

El tema de transports. Evidentment, 20 milions de pessetes més que l'any anterior; és un pressupost ajustat, bastarà, i ara el perill que tenim és la possible amenaça d'aquest decret que vol promulgar el Ministeri de Foment, en el qual estableix tota una sèrie de deures a les comunitats autònomes en transport escolar que poden tenir un cost elevadíssim, i que ens agradaria que aquesta vegada, com ha fet altres vegades el Govern de l'Estat, no cometés aquella espècie d'error o maldat, que cadascú triï la paraula que vulgui, que consisteix a legislar a compte de la butxaca dels altres. Creim que això no és un bon procediment i aquest possible decret amenaçador que existeix, vostè ja en deu tenir una còpia, fins i tot ja l'han presentat a la Conselleria d'Educació, ens preocupa.

Beques-préstec. Som totalment partidari d'aquesta fórmula, sobretot des de la temàtica universitària, que és allà on realment pot tenir molta d'aplicació, el Director General d'Universitat hi fa feina, per ventura la feina no ha retut tot el que voldríem, però em puc comprometre en aquesta comissió i davant vostè que mirarem de fer una mica més de via per veure si podem trobar algun tipus de fórmula.

Després, en relació amb l'estudi del finançament i tal i qual, vostè una vegada més diu que no és un estudi seriós;

m'agradaria que demanàs al Ministeri d'Educació i Cultura a veure si l'estudi que ha presentat Canàries per aconseguir aquest conveni de 8.500 milions de pessetes és més seriós que el que li he enviat jo a la ministra, estic disposat a públicament contrastar-los tots dos.

I després, m'ha sabut una mica de greu que al final Ceuta, Melilla i Balears tornàssim estar dins la santíssima trinitat autonòmica. Jo aspir que siguem una cosa diferent, sense menysprear absolutament gens Ceuta i Melilla que em mereixen tots els elogis del món, nosaltres som un país, una nació històrica, amb una cultura, etc., i tenim una dimensió absolutament diferent, i això també a efectes de poder polític i per tant de respecte polític fins i tot dins el conjunt de l'Estat jo crec que estaria bé que ho tenguessin clar.

En referència al Sr. Joan Marí, que parla en nom de les illes menors, jo he parlat en nom de les menors i de les majors Sr. Joan Marí, em sap com a greu perquè al final acaba pareixent que jo no parl ni en nom de Campanet ni en nom de Mallorca, no, parl en nom del conjunt de les Illes Balears, que se suposa que és una realitat política existent, que té un parlament, unes lleis, un govern i a la vegada una estructura organitzativa interna determinada i evidentment puc intentar respondre-li una sèrie de preguntes, encara que crec que són més un qüestionari de balanç d'una activitat de política cultural que no estrictament l'altre.

Bé, quines són les inversions previstes en biblioteques, museus i arxius? Aniré contestant, en concret, i això ho podria contestar millor, que m'han anat passant paperets, però no sé sitendré capacitat per assimilar-los, en inversions, evidentment, en relació a la biblioteca ... Bé, primer de tot, una cosa m'agradaria que quedàs clara, el Govern, i ho vaig dir des del primer dia, és conscient que s'ha de produir durant aquesta legislatura i nosaltres ens pensàvem que seria més prest el traspàs de les biblioteques, els museus i els arxius a cada un dels consells insulars, i per tant no volíem intentar fer una política que pogués després mediatitzar o condicionar, sinó que més aviat assumírem el paper -quina seria la paraula?- de transeünts, per entendre-nos, un temps d'espera per entendre-nos. Aleshores, inversions, bé, en el cas concret del Museu des Puig des Molins es farà una inversió de 20 milions de pessetes concretament, que permetrà continuar les excavacions i que permetrà més obertura al públic i a la vegada dissenyar el conjunt des Puig des Molins com un parc arqueològic perquè seria lògic, la ministra en parla amb molta freqüència de centres de capçalera; nosaltres tenim la teoria que no només hi ha d'haver centres de capçalera a Madrid, com sembla que passa ara, sinó que es Puig des Molins és un dels centres de capçalera de les Illes Balears a una època determinada històricocultural. I evidentment, la voluntat és, amb aquesta contribució econòmica, dissenyar un parc arqueològic i a la vegada intervenir a l'edifici abandonat des de fa anys i per tant introduir millores.

Respecte del tema de la biblioteca d'Eivissa, crec que vostè en parla amb molta freqüència, jo no tenc cap inconvenient de parlar-ne totes les vegades que vostè vulgui, però el que no podem és canviar d'opinió cada quinze dies i parèixer que les

decisions que hem pres quinze dies després ja no serveixen, aquí vàrem quedar que a un moment determinat el Parlament de les Illes Balears va prendre una decisió, que era demanar a l'Estat que compensàs el fet de no haver transferit una biblioteca pública a Eivissa amb una contribució en un 50% juntament amb el Govern que aportava l'altre 50%, per construir aquesta biblioteca a Eivissa. Això va ser comunicat fa molts mesos al Ministeri d'Educació i Cultura, mai s'ha rebut resposta; jo crec que ja li hem enviat dues vegades la carta, idò es deu perdre pel camí, perquè vostè m'ho va dir l'altre dia, arrib a la Conselleria i ho torn dir a na Francisca, na Francisca em diu que ja li ha enviat i altra volta suposadament, idò li duré jo en mà dimarts que ve, crec que serà la solució, jo dimarts que ve li duré; i jo crec que en aquest moment ens hem de plantejar això, convèncer l'Estat que aporti el 50% i el Govern se suposa que haurà de fer l'esforç d'aportar-hi l'altre 50% restant.

Després el tema dels museus, línia política dels museus de gestió autònoma. En aquest moment en el Museu de Mallorca es fa una cosa important, que són inversions que permetran que s'obrin al públic, em sembla que a finals d'enguany, tota una sèrie de sales dedicades a la prehistòria; a més a més es farà una inversió per arreglar teulades i altres elements del Museu de Muro i també es faran una sèrie d'intervencions a l'edifici del Museu de Mallorca. Això saben que molt ràpidament tant es Puig des Molins com el Museu de Mallorca passaran als consells insulars, per tant algú malintencionat podria dir aquests doblers els dedicarem a coses que no han d'anar a parar als consells insulars, però evidentment aquest no és el nostre tarannà; nosaltres feim allò que podem fer i més ens agradaria fer.

Després m'ha tret el tema de quines exposicions es faran a sa Llonja. En principi cap, enguany sa Llonja la previsió és que sigui objecte de l'inici d'una reforma; als pressuposts no hi ha pressupost per a sa Llonja. Malauradament a sa Llonja, que és un magnífic espai com vostè diu, no s'hi podran fer exposicions.

El tema de la biblioteca pública de Ca'n Salas fa tot just unes tres setmanes que es varen començar les obres, supòs que es continuen realitzant, a Ca'n Salas, la biblioteca pública. Esperem que a finals de l'any 2000, principi del 2002 aquesta biblioteca pública ja estarà definitivament acabada.

Després m'ha esmentat el tema del programa de política lingüística. Jo no sé exactament, el cert és que Eivissa ha participat en múltiples activitats i a Eivissa el tema concretament del cinema, poden haver-se estrenat manco pel·lícules que per exemple a Mallorca, perquè estrenar pel·lícules no depèn només de la direcció general i de la conselleria, també depèn de la disponibilitat de pantalles i de la disponibilitat d'empresaris, si en volen més o si no en volen més, i el que és evident però és que a l'any 2001, perdó a l'any 2000, s'ha fet molt més cinema en llengua catalana a Eivissa i Formentera, també a Formentera per primera vegada, que mai no se n'havia fet, i el nivell de públic, no sé exactament si el director general ja l'ha avaluat o no, però en qualsevol cas, segur que s'ha incrementat en relació als anys anteriors.

A més a més a Eivissa i a Formentera hi han arribat determinades exposicions d'objectius lingüístics, com és per exemple l'exposició de regals en llengua catalana, de jocs en llengua catalana, de revistes en llengua catalana, etc.

El tema del teatre, em diu vostè que no hi va haver cap grup a la fira de Tàrraga que fos eivissenc; clar, aquí, si tot, que és el que té una certa tendència a fer vostè, i tothom mereix el respecte que es mereix, no tenc cap inconvenient ni un, no li crític, tot ho mira des de la perspectiva de valorar-ho en la mesura que hi hagi eivissencs i formenterencs sí o no, no és el meu joc, per ventura en algun lloc no hi haurà cap mallorquí, i jo ho valoraré positivament si ha estat positiu per als eivissencs anar a aquella determinada activitat. Què passa a Tàrraga?, Tàrraga és una fira a la qual hi van cent grups, enguany, i els anys anteriors n'hi anaven 120 i 130, i anar a Tàrraga és molt difícil i aleshores solen optar per grups professionals i a més a més els seleccionen els mateixos organitzadors del Festival de Tàrraga. Per tant, allò que feim nosaltres, què és?, facilitar que els grups que han estat en bona mesura seleccionats pels organitzadors del Festival de Tàrraga hi puguin anar, no que hi puguin anar a partir de decisions unilaterals, pensí que el Festival de Tàrraga, la Fira de Teatre de Tàrraga és un festival per vendre teatre i, per tant, el teatre que es du allà ha de ser un teatre que després tenguí possibilitats d'anar a fer gires si els contracten, que (...) possibilitats dels dimarts o els dimecres anar-se'n de la seva illa a actuar, jo què sé, a Alcoi, a Girona o a Burgos, perquè, si no, els efectes de la Fira de Tàrraga ja queden absolutament desvirtuats.

Després surt el tema del Museu de Formentera, l'encàrrec de la Llei de patrimoni, li dic una vegada més que jo confii que abans que acabi l'any hi haurà un primer projecte, i crec que malauradament serà difícil complir la Llei de patrimoni històric, ara no dubti que si el PP hagués continuat governant aquests quatre anys, tampoc no l'hauria complit, el PP, a la llei aquesta que diu que es faci un museu a Formentera, entre d'altres coses oportunitat de fer això n'havia tengudes moltíssimes, a mi no em preocupa tant, ja li vaig dir l'altre dia, i ho repetesc, si complim el termini o ens passam d'un any o de sis mesos, si encertam, amb el model de museu que es pugui fer a Eivissa, i el Govern té voluntat de procurar que aquest article, aquesta disposició final de la Llei de patrimoni es pugui complir, però, evidentment, no és una qüestió de presses de mesos, sinó d'encertar en la decisió que es pugui prendre.

Després ha sortit el tema de l'extensió universitària, bé el tema de l'Institut d'Estudis Baleàrics, una cosa que fa aquest institut, que jo he de reconèixer que encara està en una certa fase d'indefinició, és a dir nosaltres tenim uns certs sobre l'Institut d'Estudis Baleàrics i no acabam de trobar la fórmula de replantejament, etc., etc., sense desvirtuar quins són els seus objectius, una cosa que ha fet és col·laborar i tenir molts de contactes, reunions, amb l'Institut d'Estudis eivissencs i amb l'Institut menorquí d'estudis, per tal de veure quines col·laboracions conjuntes es poden impulsar.

Després hi ha el tema de les extensions universitàries, i malauradament diu vostè que no disposen de biblioteca, és evident que les bones biblioteques són biblioteques formades

amb el pas de molts d'anys i es veu que durant molts d'anys no s'ha contribuït a crear una bona biblioteca a les extensions d'Eivissa i de Menorca, es tracta que comencem a intentar-ho perquè és evident,estic d'acord amb vostè, que una bona biblioteca universitària per atendre les necessitats de consulta i de lectura dels universitaris d'Eivissa i de Menorca i de Formentera és necessària. I una cosa dir-li respecte del tema de l'ampliació de les extensions universitàries, vostè sap que enguany ha acabat la primera promoció d'estudiants de magisteri especialitat en infantil i enguany ha començat la primera promoció de filologia, nosaltres l'any 2001 ens hem marcat al calendari com l'any en el qual el Govern, conjuntament amb la Universitat i conjuntament amb cada consell insular, ha de fer una reflexió a fons sobre les extensions universitàries, una reflexió lògicament que ha d'anar orientada a potenciar-les, en aquest moment és una reflexió que encara hem de començar i que supòs que podrem finalitzar abans que comenci el curs 2001-2002, que serà quan el resultat d'aquesta reflexió convindrà que es comenci a aplicar.

He anat prenent nota de les coses que ha dit, crec que més o menys les he contestat totes, és evident que moltes donen peu i possibilitat a preguntes específiques que permetran, tant a vostè com a mi, a poder parlar amb més detall del tema, i a l'espera que l'any parlamentari que amb els pressuposts aquests, d'alguna manera comença, permetran que ho facem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn de rèplica, el Partit Popular, en aquest cas el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente. Bueno, yo descubro en el conseller cada día alguna habilidad nueva, ahora ya sabíamos que era un historiador que falseaba la realidad del pasado respecto del Partido Popular, y ahora hemos descubierto que también es un profeta, porque ya incluso vaticina que si el Partido Popular hubiese gobernado, pues también hubiese incumplido la Ley del patrimonio, yo creo que esto, ya, bueno, en fin, son dos cuestiones, usted ya si domina el presente, el pasado y el futuro, usted va a ser un dios, ¿no?

Mire, dos cuestiones en las que no quería insistir, pero usted las plantea de nuevo. El tema de la balanza fiscal y el tema de las transferencias. Está claro que cuando se suman todas las balanzas fiscales del Estado español, hay balanzas que son deficitarias y otras que son excedentarias, hay balanzas seguramente, como la de Andalucía y la de Extremadura, que no son deficitarias, y cuando se suman todas las balanzas fiscales el resultado ha de ser cero, cero, pues cuando se suma en Madrid todo lo que viene de las comunidades de balanzas fiscales no cuadra a cero, quiere decir que las balanzas fiscales están mal hechas, con independencia que es muy dificultoso, como hemos observado aquí en una comisión no permanente que existía, determinar cuál es el quantum de esa balanza fiscal, porque es muy difícil, han

pasado expertos por la comisión y ninguno ha dicho la misma cifra, y había diferencias de miles de millones de unos a otros. Por lo tanto, ya me dirá cómo se coge eso.

Tema de las transferencias. De una vez por todas haga usted un estudio referente al año 98 del coste efectivo, que es el único procedimiento que la Lofca autoriza las transferencias y lo que autoriza el Consejo de política fiscal y financiera, y no se remita a otras cosas.

Y cuando yo me refería al convenio de carreteras, no me refería a "qué largo me lo fiáis", de los diez años, me refería a todo lo contrario, si hay argumentos objetivos como aquí hubo para hacer a Madrid entender que en esta comunidad no había una carretera que uniese dos comunidades distintas, eso parece que es difícil que Madrid lo entendiese, llegaron a entenderlo con diez años de retraso, y por eso no había aquí convenio porque no había carreteras de interés general. Eso lo entendieron a Madrid con diez años de retraso y conseguimos un convenio, si usted consigue argumentar, como realmente está esa hipótesis nula que tiene que demostrar, que las transferencias estaban mal dotadas, haga un estudio en serio, pero no presente aquí los papeles que nos presentó, porque eso no es ningún estudio serio.

Insisto en una cuestión que es formal, que no tiene mayor importancia, solamente a efectos de evaluación, un programa PBBS, en terminología anglosajona es un programa que formula bien los objetivos, que adscribe los medios necesarios, ni más ni menos, hace una estimación, de medios personales y de medios financieros, y usted no puede evaluar un programa si no tiene, o mejor dicho, no lo valorará suficientemente bien, si los objetivos no están bien formulados, si las actividades no están bien descritas, y los medios asignados para saber eso, en algunos casos no hay objetivos o no hay actividades, como antes decía, confunde una cosa con otra, es un tema que no se hace de la noche a la mañana, lo comprendo, yo ya lo he dicho en más de una ocasión, no en estos presupuestos, sino también en los presupuestos que hacía el gobierno del Partido Popular, es fundamental que en un presupuesto por programas se haga eso, con objetivos, con actividades y con adscripción de medios, como antes decía.

La referencia a Ceuta y Melilla es porque ustedes vienen insistiendo, y es verdad, que en esta comunidad por el proceso migratorio se incrementa el número de educandos, pues claro, en otras comunidades disminuye, pero nadie quiere que le disminuyan el dinero porque pierdan alumnos y pierdan profesores. Esto que está pasando aquí, pasa en la universidad, hay universidades que están perdiendo alumnos, muchos alumnos, y claro lo que no puede ser es mantener los mismos créditos, para universidades y para educación, porque entonces los números no cuadran por ningún sitio. Yo estoy de acuerdo, y hacía esa referencia, que no solamente es el análisis de Baleares, que también en Madrid, en la zona de levante también se está dando muchísimo, también por el fenómeno migratorio y de extranjeros, de nacionales de la Unión Europea y de otros extranjeros de asentamientos de personas que quieren vivir en levante y en Madrid, y hacía esa referencia. Ceuta y Melilla es un territorio nacional, mientras no se

demuestre lo contrario, nacional, territorio nacional del Estado español y, por tanto, por el proceso inmigratorio que todos sabemos la presión que hay de la zona del Magreb y de subsaharianos hacia España, pues hay muchos alumnos, en Ceuta y Melilla, y claro, también hay muchos problemas, muchas dificultades, y seguramente también hay influencia en el fracaso escolar, porque las tasas de rendimiento educativo en Ceuta y Melilla son bajísimas, también lo ha sido en Andalucía y Extremadura y no hay esos fenómenos, es un panorama muy complejo.

Por tanto, no lo tome como tal referencia, sino como otros ejemplos donde pasa también lo mismo, al menos que sirva que mal de muchos, pues sea un consuelo, no de tontos, como dice el refrán, pero al menos un consuelo de que en esta cuestión hay otros que están igual.

Y finalizo con esta intervención, porque yo creo que ya está bien que mi compañero pueda aprovechar también para la réplica en su turno. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, Sr. Jaén. Sr. Marí, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ara que ja som més pocs aquí, m'agradaria, amb tot sentiment i afecte, perquè sembla que vostè, quan jo parl i en parl sempre i en parlaré mentre sigui en aquest parlament, quan jo parl dels problemes de les illes petites, sembla que a vostè li sap greu, ja m'ho va retreure un dia al plens, que jo volia ser un nacionalista d'Eivissa i Formentera, i té tota la raó, tota la raó, allà on jo pugui la veu d'Eivissa i Formentera hi serà present, li agradi o no, perquè la veu de Mallorca, la Sra. Munar, ja la defensa, que, per cert, ja se n'ha anat, després de fer la dieta.

Dit això, recordar-li, sí, recordar-li que vostè, per molt que s'esforci, Sr. Conseller, no és capaç, no és capaç, perquè no pot, de comprendre què significa viure a una illa petita, vostè parlava dels centres de capçalera, idò Mallorca, li agradi o no, és el centre de capçalera, i el peix gros es menja sempre el petit, i els diputats de les illes petites tenim la devoció i l'obligació de dir-los les veritats, i Mallorca sempre se'n du la millor part, se la'n dur ara i se la n'ha dut al llarg de la història, i aquesta injustícia cultural no hi haurà ningú que ens faci callar. Per tant, jo repetiré, per activa, passiva i perifràstica, les necessitats culturals que tenen Eivissa i Formentera.

Vostè diu que si el Partit Popular hagués guanyat no hauria fet el Museu de Formentera, idò jo li dic que sí, en aquestes hores el Museu de Formentera ja estaria en marxa, perquè de la mateixa manera que vaig ser jo que vaig proposar aquesta addicional quarta dins la Llei del patrimoni, amb molta lluita amb els que llavors manaven, amb el mateix interès hagués fet que l'única illa de les Balears que no té cap museu públic, també en tengués un. Com deia el Sr. Jaén, no faci vostè de profeta i no ens vengui a dir el que nosaltres hauríem fet o hauríem deixat de fer, perquè això no ho sap.

Quant al Festival de Tàrrega no hi va anar cap grup d'Eivissaperquè vostès no varen voler, de la categoria dels que hi anaren, a Eivissa també en tenim, també en tenim, tenim el grup Amateur de Teatre, tenim el grup d'Arts i Oficis, tenim el grup d'Esclai de Formentera, tenim el grup dels Cubells i en tenim, de grups, tan bons com el pitjor del que hi va anar, de Mallorca o de Menorca. Per tant, no posi l'excusa que ha posat, perquè no em serveix absolutament de res.

La Sra. Francesca, que no tenc el gust de conèixer-la, ja li pot posar el segell ben posat, perquè les dues cartes no arriben, hi ha un escriptor molt famós eivissencs o que va viure molts d'anys a Eivissa que té un llibre preciós que es diu *Carta de amor a Francesca*, li hauré d'escriure jo una carta d'amor a na Francesca perquè m'envii directament aquesta carta de vostè que no arriba arribar, i valgui la broma.

I acabarem amb música, acabarem amb música per ser una miqueta més alegres. El Conservatori de Mallorca, de Balears, de Balears no, de Mallorca, a Eivissa i a Formentera no ens importen els grans esdeveniments culturals que hi pugui haver a l'Auditori, que hi pugui haver a sa Llonja, que hi pugui haver a Valldemossa, l'Hivern a Mallorca o l'estiu a Mallorca, a Eivissa i a Formentera i crec que també a Menorca no ens n'aprofitam absolutament de res, de res, de res, més que, tal volta, algun melòman,estic segur que no n'hi ha més d'un si hi és, que se n'aprofiti. Per tant, de tots els esdeveniments culturals que es fan a Mallorca, si no arriben a les illes menors, per a nosaltres, com si es fan a Barcelona, a València o a Múrcia.

El conservatori, que s'ha de crear un ens especial per al seu funcionament, és tan enorme el conservatori que entre tots hem fet per a Mallorca que vostè mateix ha dit que s'havia de fer un ens especial perquè funcioni bé, vostè coneix molt bé la problemàtica dels conservatoris de les illes menors, parets enmig perquè les aules ja no són suficients, poals que hi ha davall les goteres perquè cau l'aigua, i és una autèntica vergonya que mentre a una illa grossa es malgasten, perdó, es gasten milions i milions en una cosa que les illes del costat, allò que diu el Govern "quatre illes" no sé què més i no sé què més, no és veritat, una illa, i el Sr. Jaén diu, "una monarquia", això ho diu ell.

Per tant, Sr. Conseller, estigui vostè segur que mentre jo estigui de diputat cada any i cada ple, de tant en tant, vostè tindrà la veu d'Eivissa, de Formentera, de Menorca i també de Mallorca dins la presència del Partit Popular, no només és la nostra obligació, sinó que especialment és la nostra devoció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Per tancar i en torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, vostè, Sr. Marí, sap que jo l'apreciï i sé que quan fa victimisme insularista és feliç, per tant jo no tenc cap inconvenient que el practiqui una vegada i una altra.

Vostè em diu que a mi em sap greu que vostè parli de l'illa d'Eivissa, les illes petites, les illes menors, jo també en parl d'Eivissa, de Formentera i de Menorca quan parl de les Illes Balears, també en parl, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera quan parl de les Illes Balears, evidentment que en parl.

Em diu que històricament el peix gros s'ha menjat el petit a les Illes Balears i Mallorca s'ha menjat les illes petites, jo li he de dir que me'n sent molt poc responsable, perquè els grups ideològics amb els quals jo em pugui identificar no han comandat mai la Diputació Provincial de Palma que suposadament explotava tant Menorca, Eivissa i Formentera, no sé si els grups afins als Partit Popular en termes d'ideologies històriques s'hi poden sentir identificats, jo més aviat sospit que sí, i sobretot el que crec que és d'una ceguesa històrica absoluta és no veure que el possible centralisme de la Diputació Provincial era poca cosa més que un reflex provincià del centralisme de l'Estat respecte de les Illes Balears en el seu conjunt. Per tant, no es preocupi, no em sap gens de greu si parla d'Eivissa, el que lament és que no parli de la globalitat de les Illes i, evidentment, jo sí que en parl, jo quan parl de les Illes Balears parl d'Eivissa.

I, a més a més, vostè em diu una cosa a mi que, lògicament és molt tard, i a més jo puc cridar fort, però no m'enfad, no, vostè tampoc, però m'ho diu a mi, ho diu a aquest govern que ha assumit públicament el compromís de fer més inversions a Eivissa i a Formentera, especialment a Eivissa, que és allà on hi ha necessitat, en equipaments escolars, que mai no s'han fet en la història i, a més a més, que percentualment representaran una quantitat d'inversió molt més grossa que la que es farà a Mallorca. I, per favor, plora que plora, una flassada, un mocador no basta, una flassada, la podem dur de lli i així no picarà als ulls quan ens eixuguem les llàgrimes, però, per favor, siguem una mica rigorosos, si tanmateix al *Diari de Sessions* no el veu ningú, si tanmateix no el veu ningú, és a dir, tanmateix, tanmateix l'autoproclamació de principal defensor d'Eivissa i de Formentera que vostè fa no tindrà transcendència externa.

Però bé, una cosa és certa, Sr. Joan Marí, que quan facem balanç, si és que aquest govern i aquest conseller acaben una legislatura que és el previsible, no dubti que el percentatge d'inversions en relació amb els quilòmetres quadrats d'Eivissa i Formentera i amb la població d'Eivissa i Formentera, serà infinitament superior a la de Mallorca, i aleshores m'agradaria que ho reconegués, de la mateixa manera que m'hagués agradat que reconegués que per primera vegada en la història hi ha hagut un grup de música tradicional popular eivissenca que ha anat a un festival prestigiós que s'ha fet al continent, al Mercat de la Música Viva de Vic, que hi han anat els Aires Formenterencs, a aquest Mercat de Música Viva de Vic, sí, per

primera vegada. I ja em documentarà l'anterior vostè, i ho reconeixeré, públicament.

El tema del teatre, es veu que vostè, Sr. Joan Marí, ha de dir a tota la llista de grups de teatre d'Eivissa que ha esmentat, que els ha defensat al Parlament, jo també els defens a tots els grups de teatre d'Eivissa i Formentera. El que passa és que jo no puc decidir qui ha d'anar a la Fira de Tàrraga perquè és un festival molt professionalitzat, amb una comissió seleccionadora i que imposen o implanten uns determinats requisits, i no sé si sap vostè d'altra banda que precisament grups d'Eivissa i Formentera, aquests dos darrers anys, amb bona part responsabilitat nostra, han anat a la Fira de Manacor que és una fira molt prestigiosa i han fet actuacions, dos grups una vegada i un grup una altra vegada. Totes aquestes coses no havien passat mai, Sr. Joan Marí.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Marí, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sr. Joan Marí, li dic a la Fira de Teatre de Manacor, no li dic una actuació a un poble de Mallorca, a la Fira de Teatre de Manacor, no, també no, li duré els programes, que els tenc tots guardadets a ca meva.

Respecte del tema del conservatori, també és divertit aquest tema del conservatori. Miri, talment (...), així com està configurat el conservatori, com és a nivell d'Illes Balears? La previsió és que hi hagi un conservatori superior, amb seu a Palma de Mallorca, i que hi hagi un conservatori de grau elemental i mitjà a Menorca, amb descentralització Maó, Ciutadella, i un altre a Eivissa amb un tractament específic de Formentera que s'haurà de veure quin és, ha de ser un tractament millor que a un municipi de 6.000 habitants, que són els que té Formentera perquè és una illa, però també, evidentment, amb la consciència que té 6.000 habitants Formentera. Aleshores, vostè sap que enguany s'ha pres una decisió, que vostè valorarà o no, però valoren els professors del conservatori, se li ha donat una autonomia funcional al conservatori d'Eivissa, i vostè sap, perquè jo ho he dit diverses vegades, i m'estic esforçant perquè sigui possible, que l'objectiu del Govern és fer un conservatori de veritat a Eivissa, a l'actual edifici de l'escola d'Arts i Oficis antiga, i vostè sap, i si no jo ara li dic, que estam a punt de comprar un local per poder buidar tot l'edifici i poder iniciar el procés, el que passa és que les coses són lentes i complicades, si tan just fa quinze mesos que feim una mica de feina, aquí, i clar, n'hem trobada tanta per fer que lògicament en quinze mesos no l'hem acabada tota, però ja n'hi ha. Aleshores, hi haurà un conservatori de grau elemental i mitjà a cada illa, autònom, i hi haurà un conservatori superior, amb un sistema de beques que permeti a Menorca i a Eivissa venir a Mallorca.

I després, m'ha dit una sèrie de coses més que no repercuteixen sobre cultura, com és el d'un Hivern a Mallorca, no sé si hi ha un hivern a Eivissa o no, no ho sé, però, si de cas, convendria que Turisme ho organitzàs, li puc proposar. Teniu hivern, idè si teniu hivern, és molt fàcil posar-hi música i hi haurà un hivern a Eivissa i sonarà perfectament.

Moltíssimes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Si hem acabat aquest animat debat, no ens queda més que, com toca, agrair la compareixença als senyors diputats i sobretot al Sr. Conseller i als alts càrrecs que l'acompanyen, i aixecar aquesta sessió.

Moltes gràcies i bones tardes.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA